

تاریخ کنکور سراسری ۹۱

نگارش پاسخ: ماهان آشوری

۱۸۶

گزینه‌ی «۳»

در کوه خواجه واقع در سیستان، آثار نقاشی‌های دیواری عصر «اشکانی» یافت شده است.

(اشکانیان، صفحه‌ی ۷۷)

۱۸۷

گزینه‌ی «۱»

مجسمه‌ی بزرگ طلایی، یکی از زیباترین آثار به جا مانده از «سومریان» است.

(تمدن در میان دو رود، صفحه‌ی ۱۸)

۱۸۸

گزینه‌ی «۲»

از جمله مهم‌ترین مخاطرات و تهدیدات بعد از وفات رسول اکرم (ص) در جامعه‌ی نوپای اسلامی که فکر ایشان را به خود مشغول کرده بود، عبارت بودند از: ۱) زنده شدن مجدد فرهنگ، عقاید و سنت‌های عصر جاهلی ۲) درک نادرست دین و عرضه‌ی تفسیرهای غلط از اسلام بنا به انگیزه‌های اقتصادی و قومی ۳) تهدیدهای نظامی دشمنان خارجی، به‌ویژه رومیان که در سال‌های پایانی حیات پیامبر (ص) جدی شده بود ۴) ظهور مدعیان پیغمبری در چند منطقه از شبه‌جزیره که در صدد بودند تا با طرح دعاوی دروغین نبوت، قدرت و نفوذی همچون حضرت محمد (ص) کسب کنند.

(اسلام در مدینه، صفحه‌های ۱۰۴ و ۱۰۵)

۱۸۹

گزینه‌ی «۱»

سامانیان خاندانی ایرانی بودند که نسب خود را به بهرام چوبین می‌رساندند. جد ایشان، سامان خدّاء، از دهقانان ناحیه‌ی بلخ بود که پس از مسلمان شدن، به همراه نوادگانش به خدمت خلفا در آمدند و به پاس خدماتی که به خلافت نمودند، در زمان مأمون حکومت شهرهای مختلف ماوراءالنهر به آنان داده شد.

(ایران در قرون نخستین اسلامی (۲)، صفحه‌ی ۱۳۸)

۱۹۰

گزینه‌ی «۲»

در دوران رنسانس، با کلیسا که همه‌ی ابعاد زندگی را تحت تسلط خود درآورده بود، مخالفت شد. لذا انسان مورد توجه قرار گرفت و بیش‌تر آثار نقاشی و مجسمه‌سازی به احساس انسان، اندیشه‌ی انسان، اعمال انسان و نیز طبیعت انسان اختصاص داده شد.

(رنسانس در اروپا، صفحه‌ی ۱۹۲)

۱۹۱

گزینه‌ی «۱»

در اواخر قرن نوزدهم، در مناطق جنوبی آفریقا، مقاومت قبایل سیاه پوست به نام زولوها، انگلستان را دچار «مشکل» بزرگ ساخت. دهقانان مهاجر هلندی (بوئرها) علیه سلطه‌ی انگلستان دست به «مقاومت» زدند و تا چندین سال به مقاومت خود ادامه دادند. با توجه به اشاره‌ی صورت سؤال به واژه‌ی «مشکل»، گزینه‌ی «۱» پاسخ صحیح است نه گزینه‌ی «۴».

(استعمار در قرن نوزدهم، صفحه‌ی ۵۸)

۱۹۲

گزینه‌ی «۴»

با اعزام سپاهی توسط ناصرالدین شاه به هرات، انگلستان بی‌درنگ به خلیج فارس حمله برد و ایرانیان که نتوانستند در برابر حمله‌ی آنان مقاومت کنند، سرانجام با میانجیگری دولت «فرانسه»، با نماینده‌ی انگلستان، «معاهده‌ی پاریس» را امضا نمودند تا ایران متعهد شود «هرات» را تخلیه کند.

(ایران در دوره‌ی محمد شاه و ناصرالدین شاه، صفحه‌ی ۱۴۱)

۱۹۳

گزینه‌ی «۴»

آخرین بخش از اصلاحات در دوره‌ی ناصرالدین شاه با پی‌گیری‌های «میرزا حسین خان سپهسالار» که دوران صدارت، وزارت و سپهسالاری او نزدیک به ۹ سال طول کشید، انجام پذیرفت.

(تأثیر انقلاب صنعتی اروپا بر ایران، صفحه‌ی ۱۴۶)

۱۹۴

گزینه‌ی «۱»

رضاشاه به نام تمدن و تجدد، به یک شکل کردن لباس‌ها و نیز «منع حجاب بانوان» اقدام کرد. اما مردم مسلمان ایران در برابر این اقدامات دست به مقاومت زدند که از آن جمله، قیام مردم مسلمان مشهد در «مسجد گوهرشاد» بود که طی آن، عده‌ی زیادی کشته و مجروح شدند.

(دوران سلطنت رضا شاه، صفحه‌ی ۱۸۹)

۱۹۵

گزینه‌ی «۴»

امام خمینی (ره)، به مناسبت درگذشت فرزند خویش سخنانی ایراد کردند و این حادثه را از الطاف خفیه‌ی الهی دانستند و دو قشر روحانی و دانشگاهی را برای مبارزه با طاغوت، به وحدت دعوت کردند.

(انقلاب اسلامی (۲)، صفحه‌های ۲۳۲ و ۲۳۳)

۱۹۶

گزینه‌ی «۳»

در بررسی تاریخ یک کشور، تنها با مطالعه‌ی رویدادهای تاریخی محض، به شناخت دقیق و فهم درستی از گذشته نایل نمی‌شویم بلکه زمانی این امر میسر می‌شود که در کنار مطالعه‌ی رویدادها، به بررسی «موقعیت مکانی و جغرافیایی» آن نیز بپردازیم.

(مغز (۱) پستز تمولات تاریخی، صفحه‌ی ۱۳۴)

۱۹۷

گزینه‌ی «۳»

در ایران مهم‌ترین موزه‌ی آثار تاریخی، «گنجینه‌ی ملی ایران» است که در شهر «تهران» قرار دارد.

(آثار باستانی، مرز تاریخ و روشن تاریخی، صفحه‌ی ۷۲)

۱۹۸

گزینه‌ی «۲»

در استفاده از منابع هنری، نباید تنها به بررسی شاهکارها پرداخت، چراکه «آثار هنری عامیانه» چه بسا واقعیات بیش‌تری را از زندگانی مردم عادی منعکس می‌کنند؛ امری که به خصوص در تألیف تاریخ اجتماعی باید مورد نظر مورخان قرار بگیرد.

(هنر و تاریخ، صفحه‌ی ۹۵)

۱۹۹. گزینه‌ی «۲»

در تمدن اسلامی مقامی به نام «نقیب» وجود داشت که «وظیفه‌اش»، شناختن نسب افراد خاندان‌های مهم بود. نقیب در اصل رابط حکومت با افراد این خاندان‌ها (خاندان‌های مهم) بود. چون این کار مستلزم شناخت نسب افراد این خاندان‌ها بود، لذا نقیب‌ها افرادی نسب‌شناس به شمار می‌آمدند.

(نسب‌نامه‌ها و تاریخ، صفحه‌ی ۱۱۷)

۲۰۰. گزینه‌ی «۱»

در دوران کنونی، تاریخ به صورت یک رشته‌ی مستقل علمی در کشور مطرح گشته است و بنابر تقسیم‌بندی و تخصصی شدن علوم، تاریخ نیز روش‌ها و بینش‌های ویژه‌ی علمی خویش را یافته است. اکنون توجه به جنبه‌های تازه در تباری نگاری سبب دلبستگی پاره‌ای از مورخان به تاریخ‌نویسی علمی شده است. این شیوه مستلزم دگرگونی در «روش و بینش مورخ» است.

(مورخان و تاریخ ایران، صفحه‌ی ۱۶۵)